

La 'moguda' de Belloch



Xavier Vinader

"Aquests dies, Belloch treballa contra rellotge. Sap que si guanya les eleccions el PP, la feina que va començar pot quedar parализada per sempre. I és que, diguin el que diguin els seus crítics, Juan Alberto Belloch ha estat el vertader factòtum de la neteja d'Interior."

Al ministre Juan Alberto Belloch li va la marxa. Des que es va fer càrrec de les carteres de Justícia i Interior, el maig del 94, no ha parat un moment. Va arribar al seu despatx com un vendaval i en poques setmanes ho va posar tot potes enlaire. Acte seguit, es va arromangar, va treure uns espolsadors de la butxaca i va començar (pliss-plass, pliss-plass...) a donar bategades a tort i a dret fent voleiar la brutícia acumulada als racons des de feia anys. Ni els més vells funcionaris recordaven haver vist una neteja d'aquella magnitud. Ho va capgirar tot. Estava clar que tenia la "benedicció" del gran cap de la Moncloa i que no deixaria que ningú li aixequés el gall. El seu caràcter ferm i la seva sòlida formació de jutge el van ajudar a portar endavant la tasca. I a pesar de la cara de cansament permanent, fins ara no ha donat senyals d'estar esgotat.

Dies enrere, per exemple, va ordenar l'obertura d'una investigació interna per aclarir la conducta del comandant de la Guàrdia Civil Javier Moreno Hernández, cap accidental de la comandància de Sant Sebastià—donat que, aleshores, el seu titular, el tinent coronel Ignacio Laguna, estava de vacances— i que es va negar a facilitar al jutge Fernando Andreu—titular del Jutjat d'Instrucció número 2 de Sant Sebastià—la llista dels agents que integraven els serveis antiterroristes de la caserna d'Intxaurreondo—coneguts com els "grups rojos"—en 1985.

El jutge Andreu investiga les circumstàncies exactes de la mort de Mikel Zabaltza, un conductor de tramvies que va ser detingut el dia 26 de novembre de 1985 per una suposada relació amb ETA que mai no es va provar i que va ser trobat, dues setmanes després, mort al riu Bidasoa. La versió oficial diu que va morir ofegat quan intentava fugir. Però des de fa mesos, es parla que realment podia haver mort torturat i que, després, el van tirar al riu per emmascarar el fet. Per això, el jutge va preguntar els noms dels guàrdies civils dels "grups rojos" que van portar a terme aquesta operació. I el comandant Moreno—que, per cert, va ser el braç dret del general Rodríguez Galindo, quan aquest estava al capdavant d'Intxaurreondo—, va respondre que aquestes dades ja estaven destruïdes.

El ministre Belloch ha fet saber també que el seu departament ja té localitzades les dades demanades pel jutge Andreu i que no hi ha cap inconvenient a facilitar-les. Qui mana, mana.

La *moguda* en el cos de policia ha estat constant des que Juan Alberto Belloch es va fer càrrec de les carteres de Justícia i Interior. Els primers a adonar-se'n van ser la collivada de gent que cobraven sobresous a càrrec dels famosos



Juan A. Belloch. "El Fumigador" d'Interior.

fons reservats, entre ells Amedo i Domínguez que, amb les butxaques buides, van recuperar la memòria de cop i van anar corrent a veure el jutge Garzón. Després, li va tocar el torn a tota la "guàrdia pretoriana" de Rafael Vera instal·lada a la Secretaria d'Estat d'Interior—com els comissaris Jesús Martínez Torres, Manuel Ballesteros, Pedro García Juarranz o Félix Simón Romero—, que es van trobar "fent *pasillos*" amb molts altres de cop i volta. A la Guàrdia Civil el terrabastall també va ser gros. Es va reduir la xifra d'agents destinats a la seu de la direcció general, es va eliminar la forta centralització que Luis Roldán va imposar, es van transferir moltes competències als caps de les zones i han estat nomenats homes de refresc, com el general Enrique Nieva, en llocs clau de la institució.

Paral·lelament, Belloch va engegar una reorganització profunda de tots els serveis. Va crear la Unitat Central Antiterrorista (UCA), amb el comissari Eduardo González Múñiz al capdavant. Va potenciar la informació relativa al narcotràfic, els assumptes econòmics i el tràfic d'influències amb una unitat central d'intel·ligència dirigida pel comissari Jesús de la Morena. Va ampliar les "antenes" exteriors enviant policies a Mèxic i Veneçuela i nomenant responsable de relacions internacionals el comissari Maximiliano García Cantos, considerat el vertader ideòleg de tota la transformació del Cos Nacional de Policia. En fi, una "moguda" amb totes les de la llei.

Però aquests dies, Belloch treballa contra rellotge. Sap que si guanya les eleccions el PP, la feina que va començar pot quedar parализada per sempre. I és que, diguin el que diguin els seus crítics, Juan Alberto Belloch ha estat el vertader factòtum de la neteja d'Interior. Segurament per això, molts policies, d'amagat, es refereixen a ell com "el Fumigador".